

T.C.
YARGITAY
ONİKİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/11100
Karar : 2021/5816
Tarih : 15.09.2021

Mahkemesi :Asliye Ceza Mahkemesi

Suç : Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs

Hüküm : CMK'nın 231/11. maddesine göre açıklanan; TCK'nın 6352 sayılı Kanununun 93. maddesi ile yapılan değişiklikten önceki 288/1, 62, 53/1-3. maddeleri gereğince mahkumiyet

Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçundan sanığın mahkumiyetine ilişkin hüküm, sanık müdafii tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü:

Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçundan sanık hakkında yapılan yargılama sonucunda, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 6352 sayılı Kanununun 93. maddesi ile yapılan değişiklikten önceki 288/1, 62. maddeleri gereğince 5 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 231/5. maddesi gereğince sanık hakkındaki hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına, aynı maddenin 8. fıkrası uyarınca 5 yıllık denetim süresine tabi tutulmasına dair Bergama Asliye Ceza Mahkemesinin 22.06.2012 tarihli ve 2010/328 esas, 2012/467 karar sayılı kararının 09.10.2012 tarihinde kesinleşmesini müteakip sanığın denetim süresi içinde 20.11.2013 tarihinde TCK'nın 179/3. maddesinde tanımlanan trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunu işlediği ve Bergama 2. Sulh Ceza Mahkemesinin bu suçtan sanığın mahkumiyetine karar verdiği, hükmün 23.06.2015 tarihinde kesinleştiği ve ihbar üzerine dosya yeniden ele alınarak önceki hükmün 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 231/11. maddesi gereğince açıklanmasına dair Bergama 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 09.03.2016 tarihli ve 2015/425 esas, 2016/111 karar sayılı kararını kapsayan dosya incelendi.

Yapılan yargılamaya, incelenen dosya kapsamına göre;

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasınının 141 ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 34. maddeleri uyarınca bütün mahkeme kararlarının, karşıoy da dahil olmak üzere gerekçeli olarak yazılması zorunludur. Gerekçe, hükmün dayanaklarının, akla, hukuka ve dosya içeriğine uygun açıklanmasıdır. Ceza Muhakemesi Kanununun 230. maddesinde ise hükmün gerekçesinde, iddia ve savunmada ileri sürülen görüşlerin yazılması, delillerin tartışılması ve değerlendirilmesi, hükmüne esas alınan ve reddedilen delillerin belirtilmesi; bu kapsamda dosya içerisinde bulunan ve hukuka aykırı yöntemlerle elde edilen delillerin ayrıca ve açıkça ifade edilmesi, suç oluşturduğu kabul edilen eylemin gösterilmesi, bunun nitelendirilmesinin yapılması, Ceza Kanununda öngörülen sıra ve esalara göre cezanın ve ayrıca cezaya mahkumiyet yerine veya yanı sıra uygulanacak güvenlik tedbirinin belirlenmesi, cezanın ertelenmesine, hapis cezasının adli para cezasına veya tedbirlerden birine çevrilmesine ya da ek güvenlik tedbirlerinin uygulanmasına veya bu hususa ilişkin istemlerin kabul veya reddine dair dayanakların gösterilmesinin zorunlu olduğu belirtilmiştir. Yasal, yeterli ve geçerli bir gerekçeye dayanılmadan karar verilmesi, yasa koyucunun amacına uygun düşmeyeceği gibi, uygulamada da keyfiliğe yol açacaktır. Bu itibarla keyfiliği önlemek, tarafları tatmin etmek, sağlıklı bir denetime olanak sağlamak bakımından, hükmün gerekçeli olmasında zorunluluk bulunmaktadır. Hükmün gerekçeyi ihtiva etmemesi ise 1412 sayılı Kanununun 308/7 ve 5271 sayılı CMK'nın 289/1-g bendi uyarınca hukuka kesin aykırılık halini oluşturacaktır.

Yerel mahkemece, bu ilkelere uyulmadan, sanığın suç oluşturduğu kabul edilen eyleminin ve suçun unsurlarının nelerden ibaret olduğu, hangi nedenle hangi delillere üstünlük tanındığı tartışılıp

değerlendirilmeksizin, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair kararın kaldırılması ve hükmün açıklanması nedenlerinin ifade edilmesiyle yetinilerek, yasal gerekçeden yoksun şekilde mahkumiyet hükmü kurulması,

Kabul ve uygulamaya göre de:

a) Sanık ...'in, kendisinin hırsızlık ve mala zarar verme suçlarından sanık sıfatıyla yargılandığı Bergama Asliye Ceza Mahkemesinin 2009/527 esasına kayıtlı dava dosyasının 20.10.2009 tarihli duruşmasında tanık olarak ifade vermek için adliyeye gelen şikayetçi Süleyman'ın yanına gelip, ona; adliye binası koridorunda ve yalnızca onun duyacağı şekilde, "Adliyeyi terk et, mahkemeye girme" biçiminde sözler söylemesi eyleminin, gerek 05.07.2012 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6352 sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanununun 93. maddesi ile yapılan değişiklikten önce gerek anılan madde ile yapılan değişiklikten sonra, TCK'nın 288/1. madde ve fıkrasında düzenlenen adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçunun "alenen sözlü veya yazılı beyanda bulunma" ögesini taşımadığından; ayrıca, 6352 sayılı Kanununun 90. maddesi ile yapılan değişiklikten önce ve suç tarihinde yürürlükte bulunan TCK'nın 277/1. madde ve fıkrasındaki yargı görevi yapanı etkileme suçunda sadece yargı görevi yapanları hukuka aykırı olarak etkilemeye teşebbüs eden kimsenin cezalandırılacağı belirtilmiş olup, yargı görevi yapan ibaresinden TCK'nın 6/1-d madde, fıkra ve bendinde yapılan tanım gereğince hakim, Cumhuriyet savcısı ve avukatların anlaşılması gerektiği dikkate alındığında tanığın hukuka aykırı olarak etkilemeye teşebbüs edilmesi eyleminin anılan madde ve fıkra kapsamında da suç olarak düzenlenmediğinden; sanığa isnat edilen eylemin, iddianamede yer alan TCK'nın 106/1-2. madde, fıkra ve cümlesindeki tehdit suçu kapsamında değerlendirilmesi gerekirken, yasal, yeterli ve geçerli bir gerekçeye dayanılmaksızın, sanık hakkında adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçundan mahkumiyet kararı verilmesi,

b) Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçu, TCK'nın 288/1. madde ve fıkrasında, "Bir olayla ilgili olarak başlatılan soruşturma veya kovuşturma kesin hükümlerle sonuçlanıncaya kadar savcı, hâkim, mahkeme, bilirkişi veya tanıkları etkilemek amacıyla alenen sözlü veya yazılı beyanda bulunan kişi, altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." şeklinde düzenlenmiş iken, suç tarihinden sonra, 05.07.2012 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6352 sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanununun 93. maddesi ile "Görülmekte olan bir davada veya yapılmakta olan bir soruşturmada, hukuka aykırı bir karar vermesi veya bir işlem tesis etmesi ya da gerçeğe aykırı beyanda bulunması için, yargı görevi yapanı, bilirkişiyi veya tanığı hukuka aykırı olarak etkilemek amacıyla alenen sözlü veya yazılı beyanda bulunan kişi, elli günden az olmamak üzere adli para cezası ile cezalandırılır." biçiminde değiştirilmiş olup, suçun önödeme kapsamına alınması nedeniyle TCK'nın 75. maddesi uyarınca usulüne uygun önödeme ihtarları yapılarak, ihtarla uyulmaması halinde, TCK'nın 7/2. madde ve fıkrasındaki, "Suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanun uygulanır ve infaz olunur." hükmü gereğince, sanığın lehine olan kanunun tespiti ile lehe kanunun bir bütün halinde uygulanması ve bu durumun hükmün gerekçesine yansıtılması suretiyle hüküm kurulması gerektiğinin gözetilmemesi,

c) T.C. Anayasa Mahkemesinin, TCK'nın 53. maddesine ilişkin olan 2014/140 esas, 2015/85 karar sayılı iptal kararının 24.11.2015 tarihli ve 29542 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış olması nedeniyle iptal kararı doğrultusunda TCK'nın 53. maddesindeki hak yoksunluklarının yeniden değerlendirilmesi gerektiğinin gözetilmemesi,

Bozma ilamına uyulması halinde;

Sanığa isnat edilen eylemin, 5237 sayılı TCK'nın 106. maddesinin 1. fıkrasının 2. cümlesinde düzenlenen

“tehdit” suçuna ilişkin olduğu, tehdit suçu için TCK'nın 106. maddesinin 1. fıkrasının 2. cümlesinde temel ceza miktarının “altı aya kadar hapis veya adli para cezası” olarak belirlendiği; 5271 sayılı CMK'nın, 17.10.2019 tarihli ve 7188 sayılı Kanununun 24. maddesi ile başlığı ile birlikte yeniden düzenlenmiş olan “Basit Yargılama Usulü” başlıklı 251. maddesinin 1. fıkrasında yer alan; “Asliye ceza mahkemesince, iddianamenin kabulünden sonra adli para cezasını ve/veya üst sınırı iki yıl veya daha az süreli hapis cezasını gerektiren suçlarda basit yargılama usulünün uygulanmasına karar verilebilir.” şeklindeki düzenlemeye, 7188 sayılı Kanununun geçici 5. maddesinin 1-d bendinde yer alan “01/01/2020 tarihi itibarıyla kovuşturma evresine geçilmiş, hükme bağlanmış veya kesinleşmiş dosyalarda seri muhakeme usulü ile basit yargılama usulü uygulanmaz.” şeklindeki düzenleme ile sınırlama getirilmiş ise de; Anayasa Mahkemesinin 19.08.2020 tarihli 31218 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 25.06.2020 tarihli ve 2020/16 Esas-2020/33 Karar sayılı ve 16.03.2021 tarihli 31425 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 14.01.2021 tarihli ve 2020/81 Esas-2021/4 Karar sayılı iptal kararları ile “...kovuşturma evresine geçilmiş..., ...hükme bağlanmış...” ibarelerinin, aynı bentte yer alan “...basit yargılama usulü...” yönünden Anayasa'ya aykırı bulunarak iptaline karar verilmesi sebebiyle;

Kovuşturma evresine geçilmiş veya hükme bağlanmış olan ve basit yargılama usulü uygulanabilecek dosyalar yönünden 7188 sayılı Kanununun 5. maddesinin 1-d bendinde yer alan kesinleşmiş hükümler haricindeki düzenlemelerin iptal edildiği anlaşıldığından; Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye yürümesi mümkün olmayıp, Ceza Muhakemesi Kanununda yapılan değişikliklerin ise derhal uygulanması gerekmele birlikte, basit yargılama usulü uygulanan olaylarda CMK'nın 251. maddesinin 3. fıkrasına göre; “mahkûmiyet kararı verildiği takdirde sonuç ceza dörtte bir oranında indirilir.” şeklindeki düzenleme karşısında, Anayasa Mahkemesinin anılan iptal kararlarının neticeleri itibarıyla maddi ceza hukukuna ilişkin olduğunun ve CMK'nın 251. maddesinin 3. fıkrasında yer alan düzenlemenin sanık lehine sonuç doğurabilecek nitelikte olduğunun anlaşılması karşısında, TCK'nın 7. maddesi ile CMK'nın 251. maddesi hükümleri gözetilmek suretiyle, sanık lehine olan uygulamanın belirlenerek yerine getirilmesi ve gereği için dosyanın, “Basit Yargılama Usulü” yönünden yeniden değerlendirilmesinde zorunluluk bulunması,

Bozmayı gerektirmiş olup, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, sair yönleri incelenmeksizin hükmün bu nedenlerle 5320 sayılı Kanun'un 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme uygun olarak BOZULMASINA, 15.09.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.